

מבנה הסוגיא

סתירה בין שתי אמירות של ר' שמעון

"מנחת נדבה - קמצה שלא לשמה ...
כשירה ואינה מרצה"

"כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשרות
ועלו לבעלים לשם חובה"

שיטת רבה

כשר
חלקית

חשב לשם
בעלים שגויים

חשב לשם
הודש שגוי

כשר
לחלוטין

כאשר לא ברור
שהמחשבה
מוטעת -יש לה
משמעות

כאשר ברור
שהמחשבה
מוטעת - אין
לה משמעות

הטעם - סברא

אין הכי נמי! גם במקרים אלו
יכשיר ר' שמעון את הקרבן
לגמרי

הפתרון

יש גם מקרים בקרבנות בהמה ועוף
שבהם המחשבה ניכרת מדוע שם לא
נכשיר לגמרי

הקשיים על
שיטת רבה

שיטת רבא

כשר
חלקית

חשב לשם זבח אחר

חשב לשם מנחה אחרת

כשר
לחלוטין

מנחה וזבח
אינם יחדה
אחת

כל המנחות
מוגדרות
יחידה אחת

הטעם - לימוד מפסוק

1. אין הכי נמי.
2. יש מיעוט מיוחד מ"ושחט
אותה לחטאת"

הפתרונות

גם בחטאת כתוב "זאת תורת החטאת"
ולכן אם מישהו מחשב מחטאת X
לחטאת Y צריכים להכשיר לגמרי

הקשיים על
שיטת רבא

שיטת רב אשי

כשר
חלקית

חשב לשם המנחה השגויה

חשב לשם הכלי השגוי

כשר
לחלוטין

יש משמעות
למחשבה על
המנחה

אין משמעות
למחשבה על
הכלי

הטעם - סברא

היכן עובר הגבול בין 'כלי' ל'קרבן'. מדוע 'בלילה' מוגדרת 'כלי', ושלמים מוגדרים 'קרבן'?

הקושי על שיטת ר' אשי

דינים בסיסיים

1. עולת העוף - נמלקת בכל גובה, מיצוי הדם למעלה.
חטאת העוף - נמלקת בכל גובה, הזאת הדם למטה.

2. קדשים קלים - נשחטים בכל העזרה.
קדשי קדשים - נשחטים רק בצפון העזרה.

3. מנחת מרחשת - מנחה הבאה בכלי עם שוליים ולכן הבצק שלה רך.
מנחת מחבת - מנחה הבאה בכלי בלי שוליים ולכן הבצק שלה קשה.

